

nidkjære som den tredje, men han tiltalte Folket mere, man vilde gjerne høre ham. Sæt nu, at denne Mand var betyngtet af verdslige Forretninger, vilde det saa ikke være til hele Menighedens Gavn, Lary og Bedste, at han blev fritagen for slige Forretninger; men det Samme finder ogsaa Sted ude paa Landet; der trænges vi ogsaa af Baptister og Mormoner, og det er bitterligt, at der er Præster, som have en særdeles Gave til at behandle disse Folk, til at overbevise dem, som sig imod, de ere ligesom Veteraner i Hærens Linie, og de ere derfor mangfoldige Gange anmodede baade af andre Præster og Menigheder om at komme dem tilhjælp mod Mormonerne, hvoraf der destovære gives 300 Præster, Uldste og Lærere, som drage omkring i vort Land. Som sagt, der er mange Præster, som kunne virke Meget til Gavn og Bessigelse, netop fordi de ere i Besiddelse af den aandelige Taktik, netop fordi de vide, hvorledes saadanne Folk skulle gjendrive, netop fordi de kunne tale saaledes, som Menigmand kan forstaae det og finde sig tiltalt deraf. Lad os tænke os, at man saaledes forudsæer et Møde af Mormoner i et Nabofogn; baade Præsten og Menigheden ønsker, at denne med Misstønstalent begavede Mand skal komme derhen, man sender En af Menigheden til ham med Anmodning om, at han vil komme, men saa svarer han: Nei, kjære Brødre! jeg kan ikke komme, igaar havde vi Forstanderskabsmøde, og jeg er, som De veed, Formand i Fattigvæsenet, der blev det bestemt, at forskjellige Bidrag

skulde sættes høiere op; for gaves der et Lpd. Rugmeel af hver Tonde Hartkorn, nu skal der gives 20 Pd., før gaves der 8 Pd. Malt, nu skal der gives 10 Pd., før gaves der 1 Pd. Blæst, nu skal der gives 40 Lod; det skal jeg her sidde og regne ud, og kan ikke vige fra Pletten! Maa jeg spørge, om det virkelig vilde være et tilfredsstillende Svær, og om man saa ikke kunde ønske, at Præsten blev fritagen for disse Forretninger, og at det laa i hans egen Menigheds Haand at fritage ham derfor. Det var dog idetmindste ikke værd yderligere at bebyrde ham, og det kan skee, naar han vedbliver som Formand for Fattig- og Skolevæsenet og tillige, dersom Forslaget gaaer igjennem, gjerne kan blive udvalgt til at saae de Forretninger, som Skolepatronen hidtil har havt. Men, dersom det, som sagt, er en Mand, der ikke er stiftet dertil, som føler sit egentlige aandelige Kald og har Lyst dertil, og Menigheden føler sig tiltalt af ham, og han ogsaa i hele sin Omegn bliver bekendt som en Mand, der har Kraft og Styrke til at bekæmpe falsk Lærdom, saa forekommer det mig dog virkelig, at det vilde være ønskeligt, om denne Mand kunde fritages for disse Forretninger, som jeg er overbevist om, at Andre kunne udføre. Jeg lægger Nøglen i Menighedens Hænder, jeg siger: her er Nøglen baade til at løse og binde, ville I, at Eders Præst skal være bunden, saa maae I vælge ham til Forstander, og saa skal han være det, selv efter den Tid, de Andre blive fritagne.